

JAK JSEM NAUÄŒEL LAMU ZDRAVIT

PondÄ›lÄ-, 29 listopad 2021

Za devatero horami, za devatero Ä™ekami, na okraji jednÄ© malÃ© kruÅ¡nohorskÃ© vesniÄ•ky, Ä¾ije krÃ¡snÃ© cizokrajnÃ© zvÄ½ala lama. Jak uÄ¾ to bÄ½vÄ¡, pÅ“vodnÄ© to byla rodinka. MÄ¡ma, tÄ¡ta a lamÄ¡tko. Po narozenÄ© jsem si ho i fotografoval a fotky posÃ½lal vnuÄ•kÄ¡m. Bylo to velmi krÃ¡snÃ© a roztomilÃ© zvÄ½-Ä™lamÄ¡tko. Ale stala se tragedie. Ani vyrÅ“st nestÄ•ilo. Na stejnÄ© za potokem se pÄ¡slo ä¢“ mimo mnoha ovcÄ-, koz i nÄ›kolik malÄ½ch muflonkÅ“.

A jeden ten muflon se prÄ½ rozbÄ›hl proti malÃ©mu lamÄ¡Ä•kovi a svÄ½mi zatoÄ•enÄ½mi rohy, kterÄ© pouÄ¾í vÄ¡ jako zbraÅ“, lamÄ¡Ä•ka zabil. Jen tak. Asi si chtÄ›l dokÄ¡zat, Ä¾e to dovede.

LamÄ¡Ä•ek mu vÄ°bec nic neudÄ›lal. StÄ¡le se drÄ¾el mÄ¡my a sem tam mu ukousl trochu tÄ© zelenÃ© trÄ¾vy, snad aby takÄ© ochutnal. Byl to prÄ½ mÄ¾ík a ani samotnÄ¡ matka tomu nemohla zabrÄ¾nit.

Ä™ekl mi tehdy soused, vlastnÄ·k lam. Ä½e prÄ½ vidÄ›l v oÄ•Ä•ch obou lam i jakÄ½si smutek. Dlouho prÄ½ tam stÄ¡li a nemohli mu pomoci. Matka lama se nÄ›kolik dnÄ© nemohla ani pÄ¡st. Zalezla si do svÄ©ho neumnÄ©ho pÅ™-stÅ™eÅ¡ku, do jakÄ©hosi Ä¡jÄ•ka ä¢“ nÄ›kolik podpÄ›r ve tvaru A, pÄ¡jr prken a na nich aÄ¾ k zemi vlnitÄ¡ lepenka. Pamatuji si, Ä¾e jsem tehdy namÄ·tal, Ä¾e v zimÄ© jim tam musÄ· bÄ½t zima, kdyÄ¾ jim tam z obou bokÄ· profukuje a mnohdy jim tam padÄ¡i i snÄ·h. Byl jsem vÄ¡jak ujÄ¡tÄ›n, Ä¾e tu majÄ·- lepÄ¡jÄ·- Ä¾ivotnÄ·- podmÄ·ny neÄ¾í v AndÄ¡ch, odkud pochÄ¡zejÄ·. Tam prÄ½ Ä¾ijÄ·- mnohdy jen pod nÄ›jakÄ½m skalnÄ·m pÅ™evisem. A Ä¾e na zimu jim zhoustne srst, takÄ¾e necÄ·tÄ· chlad.

Soused stÄ¡rl, lamy stÄ¡rlly, uÄ¾í si na nÄ› neudÄ›lal ani Ä•as, ale jak by takÄ© mohl. I z nÄ›ho uÄ¾í je vetchÄ½ staÅ™ec, kterÄ½ i pÅ™i chÄ°zi potÅ™ebuje podporu. Nikdo je navÄ¡tÄ·vil, nikdo jim nepÅ™inesl nÄ›co na pÅ™ilepÄ¡jenou. Bylo to smutnÄ©.

A kdyÄ¾ pak vidÄ·te, jak nikdo nemÄ¡í na nic a pro nikoho Ä•as, ani na ta zvÄ·-Ä™ata, bylo mi jich aÄ¾í lÄ·to. A pÅ™es potok jsem jim zaÄ·al hÄ¡zet tu mrkev, tu jabko, kousek tvrdÄ©ho rohlÄ·ku nebo chleba, a kdyÄ¾ jsem pak vidÄ·l, Ä¾e na mne kaÄ¾dÄ© rÄ¡jno Ä•ekajÄ·, neÄ¡lo s tÄ·m pÅ™estat.

Ze sporadickÄ©ho krmení se stalo krmení- pravidelnÄ©. Pak se stala dalÄ¡-smutnÄ¡ vÄ›c, onemocnÄ›la lamiÄ•ka. Ale i pÅ™es snahu veterinÄ¡Å™ky, kterÄ¡ tu byla nÄ›kolikrÄ¡t, po mÄ›sÄ·ci leÄ¾enÄ· lamiÄ•ka zemÄ™ela. SlyÄ¡el jsem traktor s namontovanÄ½m bagrem a pak i vidÄ·l, jak jeho synovÄ© tÄ© lamiÄ•ce hloubÄ·- hrob. Pamatuji si, Ä¾e tehdy mÄ·la manÄ¾elka v oÄ•Ä•ch slzy. My totiÄ¾í na to ä¢žÄ¡Ä•koä¢œ vidÄ·me, a lamiÄ•ka uÄ¾í se nemohla ani na nohy postavit.

Tak jsme ä¢“ a to zcela pravidelnÄ·, dennÄ·, zaÄ•ali pÅ™ilepÄ¡ovat lamiÄ•kovi.

VÄ¡ichni znÄ¡jmÄ·- mi zaÄ•ali sbÄ·rat zbytky starÄ©ho chleba a tvrdÄ© rohlÄ·ky. Ale zÄ¡soby jednou dojdou. A doÄ¡ily. LidÄ© asi nic nevyhazujÄ·- a vÄ¡jechno dojÄ·-dajÄ·-. PÅ™i cestÄ· za nÄ›kupem jsem se stavil v obchodÄ· janovskÄ© pekÄ¡irny, Ä¾e si opÄ·t objednÄ¡ím nÄ›jakÄ© neprodanÄ© peÄ•ivo.

MÄ·sto odpovÄ·di na pozdrav mi panÄ· prodavaÄ•ka s Ä°smÄ·vem Ä™ekla

jen ā€žmā|mā€œ. A mā|m toho dnes hodnā», dodala. Takā%e jsem nic neobjednā|val. Ona mi sesypala nā|kolik pā|tmepravek neprodanā%ch rohlā-kā do velkā@ho ā|ernā@ho igelitovā@ho pytle, hodila ho na vā|hu a ā|mekla: bude to za padesājt, berete? No samozā|tmejmā».

Takovā@ mnoā%stvā- budu mā-t aā% do Vā|noc. Ā|ekl jsem jā-, ā%e lamā|ā|ek bude mā-t radost, ona ā%e ho mā|m od nā- pozdravovat atd. Pā|jr ā|smā|vā|-, pā|jr zdvoā|tmilostnā-ch frā|zā- do doby, neā% to lamā|k spapā|j. Pak se zase pā|tmijedu ukā|jzat a prohodit pā|jr slov s pā|tmā-jemnou ā%enskou. Opā|t tu suā|ā-m dvā| vysokā@ ā|tmady papā-rovā%ch krabic od jablek, plnā%ch neprodanā@ho peā|iva. Ale pā|tmij dneā|jnā- inflaci je ten plnā%

pytel za pade ā|plnā» zadarmo.

Pā|tmij ā|oplňā» prvnā- nā|vā|tā|vā|, kdy jsem odjel jen s plnou papā-rovou taā|kou, panā- nic nechtā|la a tak jsem jā- dal ā|okolā|jdu za ochotu. No a teā| mā|m takovou nadā|ku... To by bylo pro nā|kolik lamā|kā|.

V garā|ā%i to pak suā|ā-m, aby to bylo ā|tmā|dnā» proschlā@, tvrdā@ a protoā%e lamā|k mā|j asi hodiny v hlavā», kaā%dā% den rā|no mezi devā|tou a desā|tou stojā- na svā@m kopeā|ku za potokem a dā|vā| se, kdy otevā|tmu domovnā- dveā|tmē nebo garā|ā%ovā| vrata. A pokud mne vidā|, s kopeā|ku sejde blā|ā%e k potoku, na svā@ mā-sto, kam mu dennā» dā|vā|m ty jeho dobroty.

Ve stavebninā|ch jsem si koupil tā|tmij metry dlouhou teleskopickou tyā|, jakā| se pouā%ā-vā| tā|tmeba na vā|leā|kovā|jnā- vysokā%ch nepā|tmā-stupnā%ch mā-st. Na jejā| konec jsem pā|tmijā|rouboval plastovou misku a tā|mto podavaā|em se znaā|nā| zlepā|ilo krměnā- lamā|ka. Do misky naloā%ā-m ty jeho pamlsky, vysunu teleskopickou tyā| a mā|m jistotu, ā%e to nezapadne do trā|vy a vyklopā|m mu to na to jeho oā|ekā|vanā@ mā-sto. Musā|m ale takā@ dā|vat pozor, abych sā|m nespadl do potoka, i kdyā%, za tu dobu uā% je to rutina.

Teā| se vā|jak musā|m vrā|tit k samotnā@mu nadpisu, protoā%e to, ā%e mne lamā|k vā%dy zdravā|, ā%e na mne nikdy v ā|ivotā| neplivl, i kdyā% mā|m brā|le, coā% je pravda pravdoucā- a nic neā% pravda. To zdravenā- jsem ho nauā|il tak, ā%e kdyā% mu nesu to jeho papā|nā- nebo pā|tmilepā|jenā-, protoā%e on se jinak celā% den pase, a kdo mā| tu trā|vu poā|tmā|dā|dā|t, ā%e?

Mluvā|m na nā|j, ā|tmā-kā|m mu ahoj lamā|ā|ku, a mohutnā| kā|vu hlavou nahoru a dolā|. Nā|kdy i ā|ekā|m, aā% to spoā|tmā|dā|j. A on to pak k mā@m radosti za nā|kolik dnā- zaā|al dā|lat po mnā|. Protoā%e mā| mnohem delā|ā- krk neā% jā|, je to jeho kā|vā|nā- samozā|tmajmā» mohutnā|jā|ā- vā|raznā|jā|ā-, ale kdo vā|-, moā%nā| je v tom i kousek radosti.

Nā|kdy se postavā- i na zadnā-, nā|kdy si i poskoā|ā-. A nā|kdy uā% mne zdravā| jako prvnā- a to i na dā|iku, kdyā% vidā|, ā%e jsem si pā|tmipravil jeho krmā|cā- vā|suvnou tyā|, kterā| mu naznaā|uje, ā%e se nā|co bude dā|t.

Aā% budou zralā| jabiā|ā|ka, nasbā|rā|m mu opā|t bednu jablek, aby tu stravu nemā|l tak jednotvā|rnou.

I kdyā% s mrkvā- neudā|lā|m nic ā|patnā|.

A to je konec pohā|dky. Tak hezky do postā|lek a pozor, dā|my, ne abyste byly ke svā%m protā|jā|kā|m, kterā@ vā|m dā|lajā- jen slast, tak krutā@, jako ten odpornā% hmyz. Znā|te to starā@ pā|tmā-slovā|-: Za dobrotu na ā%ebrotu.

STREJDA

(Moc
hodnej to chlā|pek)

